

Boer wil duurzaam, maar heeft hulp nodig

Veehouder Van der Valk over kloof boeren en niet-boeren

 Marianne Velsink

Nijega | Verduurzamen wil hij wel. En hij voelt zich ook zeker aangesproken wat dat onderwerp betreft. Maar in zijn eentje lukt 't hem niet, laat Pieter van der Valk uit Ferwoude zijn toehoorders weten. Van der Valk was gisteren een van de sprekers tijdens het symposium van de werkgroep Kerken en Landbouw in dorps-huis De Jister in Nijega.

Boeren en burgers groeien uit elkaar. Veel burgers weten niet meer wat er op boerenbedrijven gebeurt. Boeren krijgen andersom de zwarte piet toegespeeld als het gaat om bodemvervuiling en de stikstofcrisis. De werkgroep Kerken en Landbouw,

verbonden met de Raad van Kerken Fryslân, de Katholieke Kerk en de Protestantse Kerk, wil zich inzetten voor meer ontmoetingen tussen boeren en niet-boeren.

Van der Valk draagt zorg voor 130 melkkoeien. „Een groot bedrijf, maar waar vroeger nog een paar families leefden van een bedrijf van deze omvang, is dat nu één gezin. Namelijk mijn gezin.” Hij vindt het goed dat de gezamenlijke kerken nu een reikende hand bieden om het verhaal van de boer meer aan de man te brengen.

Bodemvershraling en milieuvuiling noemt hij een collectief probleem. „En kun je van een individu verwachten dat hij dat op kan lossen?”, vroeg hij aan de zaal.

De veehouder ziet zichzelf in een grote tweestrijd verwikkeld tussen de toenemende kritiek op boeren enerzijds en de druk van het voedsel-

Als ik een dergelijke investering doe, heeft dat direct consequenties voor mijn inkomen en dus voor mijn gezin

systeem anderzijds, dat nu eenmaal draait om productie en een hoge opbrengst. „Ik voel me aangesproken als het gaat om verduurzaming maar als ik het anders wil doen, heb ik daarvoor wel andere partijen nodig.”

Er middenin

Er is het probleem van de stikstofuitstoot, maar er is veel meer, liet Van der Valk zien tijdens zijn presentatie. „Er is ook sprake van bevolkingsgroei, van export, van grondstofschaarste en van de wens steeds vaker circulair te produceren. Ik zit daar als agrariër middenin, maar vind de oplossing niet alleen.”

Investeren in zijn input zodat er een duurzamer product overblijft, is een wens. „Maar als ik een dergelijke investering doe, heeft dat direct consequenties voor mijn inkomen en dus voor mijn gezin.” Hij zocht onlangs samenwerking met andere

agrariërs om te kijken hoe duurzamer boeren financierbaar blijft.

Volgens Douwe Hiemstra van de werkgroep Kerken en Landbouw is er bij boeren sprake van toenemende geestelijke en sociale nood. „Wet- en regelgeving zetten boeren vast en de kritiek op de agrarische sector neemt toe.”

De werkgroep denkt dat de kerk agrariërs hierbij kan helpen. Dat gebeurt al op sommige plekken in Fryslân, zoals in de dorpen Schettens, Schraard, Longerhouw en Wons. Predikante Edna Zwerwer besloot het gesprek met boeren aan te gaan en bezoekt nu met groepjes van maximaal acht kerkgangers boerenbedrijven voor meer onderling begrip. In Reduzum/Idaerd financiert de kerk vijf agrariërs om hun grond duurzaam te beheren.